

Pénzforgalmi szolgáltatásnak minősül-e az ügyfelek által valamely szolgáltatás vagy áru ellenértékeként átutalt pénzeszközök fogadása majd a kereskedők felé történő továbbutalása?

I. TÉNYÁLLÁS

Beadvány szerinti vállalkozás (**Szolgáltató**) az interneten vásárlók biztonságos banki utalásához kapcsolódóan kifejlesztette a Biztonságos Komfort Fizetés (**BKF**) rendszerét. A BKF igénybevételével az interneten vásárló személy a termék kiválasztását követően egy külön ablakban megjelenő felületen saját bankjából indíthat átutalást úgy, hogy adatait nem teszi bárki számára elérhetővé. A Szolgáltató a BKF-et az interneten termékeit kínáló szolgáltatók számára kínálja, így a kereskedőkkel kerül szerződéses jogviszonyba.

A BKF lényege, hogy a Szolgáltató valamennyi magyar banknál saját bankszámlát nyit. A vásárló, amikor fizetni akar, külön felületen kiválasztja a saját bankját és az áru vagy szolgáltatás ellenértékét a Szolgáltató ugyanazon banknál vezetett számlájára utalja egy tranzakció azonosító kóddal együtt, mely alapján a vásárló fizetése beazonosíthatóvá válik. Mivel egyazon bankon belüli tranzakció történik, a vásárló által utalt összeg azonnal megjelenik a Szolgáltató számláján. A bejövő utalások rögzítése és nyilvántartása külön történik, ahol az árut vagy szolgáltatást értékesítő látja, hogy az ellenérték kifizetése a vásárló által a Szolgáltató részére megtörtént. A Szolgáltató és a vele szerződéses kapcsolatban álló termékeiket interneten is árusító szolgáltatók között az elszámolás a szerződésben foglalt ütemezés szerint, meghatározott időszakonként történik meg.

II. A JOGKÉRDÉS

A beadvány benyújtójának kérdése arra vonatkozik, hogy a Szolgáltató által a BKF üzemeltetése pénzügyi szolgáltatásnak, konkrétan pénzforgalmi szolgáltatásnak minősül-e és annak működtetéséhez kell-e engedélyt kérni a Felügyeletről, illetve terheli-e a Felügyelet felé bejelentési kötelezettség.

III. A BEADVÁNY BENYÚJTÓJÁNAK ÁLLÁSPONTJA

A beadvány benyújtója szerint a BKF üzemeltetése nem minősül pénzügyi szolgáltatás nyújtásának, mert a rendszer üzemeltetésével a Szolgáltató a vevő és a kereskedő között mint egy fizető ügynök működik közre, azaz összegyűjti a kereskedőket megillető, vevők által teljesített átutalásokat és azokat meghatározott időközönként továbbítja az őt megbízó kereskedő(k) részére.

IV. A FELÜGYELET ÁLLÁSPONTJA

A tényállásban foglaltak alapján – az interneten vásárló személyt saját bankjának netbanki felületére átléptető – BKF igénybevételével a termék megvásárlását célzó fizetési láncba a Szolgáltató oly módon ékelődik be, hogy egyrésztől kedvezményezett, hiszen a vevő által a termék ellenértékeként megfizetésre került összeg az ő saját bankszámlájára, mint kedvezményezett számlára érkezik be, így annak birtokosává válik, a fölött rendelkezni jogosult. Másrésztől a Szolgáltató fizető fél is, mivel az adott vásárlás(ok) ellenértékét egy későbbi, elkülönülő tranzakcióval tovább utalja a vele szerződéses kapcsolatban álló kereskedő(k) részére.

A Szolgáltató tehát a különböző magyarországi székhelyű bankoknál vezetett bankszámláin átutalásokat fogad, illetve ezekről átutalásokat indít oly módon, hogy a tranzakciók időben elkülönülten mennek végbe.

A Hpt. 2. számú mellékletének I/9. pontja határozza meg a pénzforgalmi szolgáltatás fogalmát. Eszerint:

„Pénzforgalmi szolgáltatás:

- a) a fizetési számlára történő készpénzbefizetést lehetővé tevő szolgáltatás, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység,
- b) a fizetési számláról történő készpénzkifizetést lehetővé tevő szolgáltatás, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység,
- c) a fizetési műveletek fizetési számlák közötti teljesítése,
- d) a c) pontban meghatározott szolgáltatás, ha a fizetési művelet teljesítése a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő ügyfél rendelkezésére álló hitelkeretéből történik,
- e) a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz - ide nem értve a csekket és az elektronikus pénzt - kibocsátása,
- f) a készpénzáttutalás,
- g) az olyan fizetési művelet teljesítése, ahol a fizető fél távközlési eszköz, digitális eszköz vagy más információtechnológiai eszköz segítségével adja meg a fizetési megbízást, és ahol a fizetési művelet a távközlési eszköz, digitális eszköz vagy más információtechnológiai eszköz üzemeltetőjénél történik, aki kizárólag közvetítőként jár el az ügyfele és az ügyfele részére árut szállító vagy szolgáltatást nyújtó harmadik személy között.”

A Hpt. 3. § (1) bekezdés d) pontja alapján a forintban vagy devizában üzletszerűen végzett pénzforgalmi szolgáltatás pénzügyi szolgáltatásnak minősül, mely ugyanezen jogszabályhely (4)-(5) bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel kizárólag a Felügyelet engedélyével végezhető.

A Szolgáltató által üzemeltetett BKF vonatkozásában a pénzforgalmi szolgáltatás meghatározására vonatkozó, fent idézett jogszabályhely a)-f) pontjait nem kell vizsgálni, mivel e tevékenységeket kétséget kizáróan a Szolgáltató bankszámláit vezető hitelintézetek végzik.

A hivatkozott jogszabályhely g) pontjában foglalt tevékenység vonatkozásában azt kell vizsgálni, hogy az ügyfél által kezdeményezett fizetési művelet a Szolgáltató által üzemeltetett rendszerben valósul-e meg. A beadványban ismertetett konstrukció szerint a BKF az ügyfelet a saját bankja netbanki felületére navigálja, ahol – a BKF által generált azonosító kód megadásával – az ügyfél a bank által üzemeltetett, adatvédelmi szempontból zárt rendszerben indítja bankszámlájáról a Szolgáltató számlájára, mint célszámlára az utalást. A fizetési művelet tehát nem a Szolgáltató által üzemeltetett rendszerben valósul meg, így a Szolgáltató tevékenysége a Hpt. 2. számú melléklet I/9. pont g) alpontjának nem feleltethető meg.

A fentiek figyelembevételével – a beadványban foglalt információk alapján – a Szolgáltató BKF üzemeltetésével megvalósuló tevékenysége nem minősül pénzforgalmi szolgáltatásnak, mivel számára a fizetési számlák vezetését, továbbá azokon a jóváírások és terhelések végrehajtását a Szolgáltató bankja(i) végzi(k).

A Felügyelet azonban fogyasztóvédelmi szempontból aggályosnak tartja, hogy a Szolgáltató szabályozási keret és ahhoz kapcsolódó kontroll rendszer nélkül kezeli az ügyfelek pénzét. A Szolgáltató e tevékenységével kapcsolatban hangsúlyozottan merülnek fel a fogyasztóvédelmi szempontok. A beadvány ugyanis nem tartalmaz arra vonatkozó információt, hogy a Szolgáltatóval szerződött kereskedők termékét vagy szolgáltatását az interneten megvásárolni kívánó ügyfelek milyen formában és milyen tartalommal kapnak tájékoztatást a Szolgáltató által üzemeltetett BKF-ről, azon belül különösen a Hpt. 50. § (1) bekezdése alapján banktitoknak minősülő adataik kezelésének rendjéről. A beadvány továbbá arra vonatkozóan sem tartalmaz információt, hogy – végső esetben a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény vonatkozó, a Szolgáltató büntetőjogi felelősségét megalapozó rendelkezésein túl – mi garantálja az ügyfelek számára azt, hogy a Szolgáltató az általuk megvásárolt termék ellenértékéért átutalt összeget tovább is utalja a kereskedőnek.

Mivel a beadványban alapján egyértelműen nem állapítható meg, hogy a bemutatott konstrukcióban a tényleges, valós teljesítés is megtörténik, ezért az a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXVII. törvény (**Pmtv.**) rendelkezéseinek történő maradéktalan megfelelés szempontjából aggályos.

A Felügyelet nem támogat olyan szolgáltatásokat, amelyek keretében az ügyfelek pénzeszközei fogyasztóvédelmi garanciák nélkül, jövőbeni ellenszolgáltatás ígéréssel kerülnek nem felügyelt intézményekhez. A Felügyelet a jogosulatlan pénzügyi tevékenységek felderítésére vonatkozó tevékenysége során kiemelt figyelemmel kíséri az ilyen jellegű tevékenységeket.

A Felügyelet a beadványban foglaltak alapján nem látja garantálni a Szolgáltató által üzemeltetett rendszer informatikai szempontú biztonságosságát sem, ami adatvédelmi aggályokat is felvet.